

Otkrivenje 8

1) Kad otvori sedmi pečat, posta tišina na nebu oko po sata. **2)** I videh sedam anđela koji stajahu pred Bogom, i dade im se sedam truba. **3)** I drugi anđeo dođe i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu; i beše mu dano mnogo tamjana da da molitvama svih svetih na oltar zlatni pred prestolom.

4) I dim od kađenja u molitvama svetih iziđe od ruke anđelove pred Boga.

5) I uze anđeo kadionicu, i napuni je ognja sa oltara, i baci je na zemlju, i postaje glasovi i gromovi i sevanje munja i tresenje zemlje. **6)** I sedam anđela koji imahu sedam truba, pripraviše se da zatrube.

7) I prvi anđeo zatrubi, i posta grad i oganj, smešani s krvlju, i padoše na zemlju; i trećina drva izgore, i svaka trava zelena izgore. **8)** I drugi anđeo zatrubi; i kao velika gora ognjem zapaljena pade u more; i trećina mora posta krv.

9) I umre trećina stvorenja koja žive u moru, i trećina lađi propade. **10)** I treći anđeo zatrubi, i pade s neba velika zvezda, koja goraše kao sveća, i pade na trećinu reka i na izvore vodene. **11)** I ime zvezdi beše Pelen; i trećina voda posta pelen, i mnogi ljudi pomreše od voda, jer behu gorke.

12) I četvrti anđeo zatrubi, i udarena bi trećina sunca, i trećina meseca, i trećina zvezda, da pomrča trećina njihova, i trećina dana da ne svetli, tako i noći.

13) I videh, i čuh jednog anđela gde leti posred neba i govori glasom velikim: Teško, teško, teško onima koji žive na zemlji od ostalih glasova trubnih trojice anđela, koji će trubiti.

1) Kad *Jagnje* otvori sedmi pečat, posta tišina na nebu oko po sata. Otvaranjen – uklanjanjem prethodnih šest pečata naš Gospod obasjava naše razumevanje jasnijim i potpunijim razumevanjem Nauke i primene Svetog Pisma.

U vrlo plodnoj i potresnoj službi apostola Pavla jedan trenutak tišine ukazao je na napregnuto očekivanje. U Delima 22: 2 kad je obesna masa Jevreja začula Pavla kako im je progovorio jevrejskim jezikom, tišina je označila pažljivo slušanje.

Oni su očekivali da čuju nešto značajno jer su njihovi učitelji i sveštenici

govorili jevrejski u svečanim prilikama. Kad je Jagnje otvorilo svaki pečat, veliki i značajan događaj je sledio. Tišina posle skidanja sedmog pečata izgleda kao da nas sprema za sledeću veliku promenu.

Tišina daje osećaj svečanog očekivanja kojemu sledi vrlo svečan prizor u Svetinji.

2) Videh sedam anđela koji stajahu pred Bogom, i dade im se sedam truba. Ovi su spremni sa dobijenim sredstvima da posluže svrsi za koju su poslani i sad samo čekaju trenutak koji je sam Gospod odredio. Proglas Jevanđelja je značajna uloga svih Hrišćana.

Neodeljiv deo proglaša je ispravno razumevanje Gospodnjeg rasporeda: On nas vodi i upućuje da znamo kad je vreme tišine i čekanja na Gospoda, kad je vreme glasnosti, gromoglasnosti i silnih promena. U Luci 24: 47-49, učenici primaju potpunu spremnost.

Pre silne objave Jevanđelja, Gospod im je predao trube Nauke Jevanđelja i uputio ih na vreme molitava nepoznatih svetu. Kad se mi krećemo za našim Gospodom u videlu Njegove Reči, mi izvršavamo Njegove zapovesti snagom Njegovog Duha: Bog je moćan u Svojim slugama.

Svečana tišina se nastavlja da usmeri našu pažnju na sledeći deo otkrivenja.

3) I drugi anđeo dođe i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu; i beše mu dano mnogo tamjana da da molitvama svih svetih na oltar zlatni pred prestolom. Bog je odredio sastav tamjana (Izlazak 30: 9 i 37: 29).

Prinos tamjana drugačijeg sastava bio je opasan prestup kao što je bio i prinos pravog tamjana ma kome ili ma čemu drugom osim Samom Gospodu Bogu Izrailjevom. Hristos, Živa Reč Boga, nama je uputstvo pravih prinosa Bogu.

Ni najusrdnijim molitvama bez mirisnog tamjana Hristovog Svetog Duha mi ne možemo ni znati ni moliti našeg Nebeskog Oca za Njegove darove. Anđeo prilazi oltaru noseći kadionicu. Mi potrebujemo Gospodnji poziv, izbor i posvećenje za ma koju službu u ma kakvom pozivu Božijem.

Kako je kadionica anđelu Bogom-dana, tako je i tamjan pripremljen od Boga u našem Spasitelju i Prvosvešteniku. Anđeo prima obilje tamjana da ga upotrebi po Božijoj Reči. Ovo su neka osnovna uputstva za Hrišćanski život,

rad, bratoljubivost, svedočanstvo, molitve, namere i istrajnost.

4) Dim od kađenja u molitvama svetih iziđe od ruke anđelove pred Boga. Ka prestolu Božijem se uznose Molitve dece našeg Oca, molitve vođene Duhom Hrista i prinošene u želji za Njegovu čast.

Ruke anđela su upotrebljive a posredstvo našeg Prvosveštenika, Hrista Isusa, je nezamenljivo; osnovno i ključno. Svaki veran učenik, sluga Jevanđelja, prima neku službu pomoći i podsticaja molitvama vernih na odgovarajući način pobožnosti i za korisnu svrhu kako je Bogu ugodno.

Posredstvom Božijeg Jagnjeta naše molitve i napori služe ugodno Bogu našem. Sve što činimo u revnosnom pokoravanju vlasti Hristovog Svetog Duha, sve je nama na blagoslov, napredak i radost u Duhu.

Rad anđela, molitve vernih i napori u Jevanđelju, sve potiče i sve se ostvari u Sinu, Koji je savršeno ugodan Svom i našem Bogu Ocu. Još *Isaija u 9: 6 i 7 objavljuje: Rodi nam se Dete, Sin nam se dade, Kome je vlast na ramenu. Ime Mu je: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac večni, Knez mirni.*

Bez kraja raste vlast i mir na prestolu Davidovom i u Carstvu Njegovom da se uredi i utvrdi sudom i pravdom od sada doveka. To čini revnost Gospoda nad vojskama.

5) I uze anđeo kadionicu, i napuni je ognja sa oltara, i baci je na zemlju, i postaše glasovi, gromovi, sevanje munja i tresenje zemlje. Divno otkrivenje moćne sile! Ista kadionica koja je već uznela mio miris molitava i zahvalnosti do prestola, vraća se natrag među nas.

Ova kadionica nije prazan ukras; ovo je značaj i jezgro svrhe: potpunost revnosti Samog Sina Božijeg. Kad je naše bogomoljstvo puno svetog plama Božijeg oltara, nastaju promene (Dela 16: 25-40). Gluve uši grešnika začuju glasove i podsvest tiranije oseti grmljavine.

Oči zaslepljenje lažima Sotone ugledaju munje Božije. Duhovno bezosećajni robovi tame osete nesigurnost svog zemaljskog pouzdanja i osiguranja koje svet greha obećava. Zlotvor i protivnik Spasenja pretrpi poraz i gubitke.

Ovaj anđeo baci kadionicu na zemlju u sličnom postupku poštovanja i revnosti Svevišnjem i Jagnjetu kao što starešine polažu svoje krune u obožavanju oko prestola u 4: 10. U 4: 10 je delo obožavanja, a ovde u 8: 5 je

delo izvršavanja.

Poštovanje i obožavanje našeg Nebeskog Oca je u svemu što činimo u Ime Sina Božijeg. Molimo se Gospodaru Žetve da uveća revnost Njegovog oltara u našem obožavanju i službi. Naš Otac u Svojoj neizmernoj blagodati i moći dopusti nekim dušama da čuju samo blage glasove, a drugima zaglušne grmljavine; nekima otkrije munje, drugima daje iskustvo zemljotresa... Samo sledimo Njegovo vođstvo!

On Jedini zna šta je najbolje za jednu dušu da uzveruje i poslušna Spasitelja, a za drugu da napuni meru bezakonja kojim opravda strašne osude Božije pred svom vojskom nebeskom i pred množinom svih skupo iskupljenih duša. Veličanstven je naš Bog!

Koliko nas ima koji se sećamo priznanja nekih novo-obračenih: bili su praćeni neprestanim tihim glasom u svojoj svesti i savesti dok nisu najposle slomljeni u priznanju zavapili za milost Očinskih oproštaja.

Koliko grešnika su zaprepašćeni strahovitim iskustvima utekli od večne propasti i osvestili se u naručju večne ljubavi.

6) Sedam anđela koji imahu sedam truba, pripravnici su da zatrube. Svi anđeli, glasnici, sluge, u Carstvu uvek spremno čine volju Božiju. Kad naš život zrači teznjom u Mateju 6: 10: Tvoja volja neka je na zemlji kao na Nebu, slični smo nebeskim poslanicima a njihova vernost je nama primer i podsticaj u Hristovom Duhu.

Ako naš Neprijatelj, đavo, ne uspe da nas odvrati sa Gospodnjeg puta, zlikovac nastoji da nam laska ponosom i nadmenošću da zapustimo molitve. Čim se povedemo za lukavim lažima, borimo se svojom snagom i za svoja ostvarenja. Tada ne vidimo one anđele; teško nam je breme; nemamo uspeha; umorni smo sopstvenim nezadovoljstvom.

7) Prvi anđeo zatrubi, i posta grad i oganj, smešani s krvlju, i padoše na zemlju; i trećina drva izgore, i svaka trava zelena izgore. Prvi glasnik se oglasio. Sluge Gospodnje su upućene da se drže Njegovog reda i rasporeda njine službe.

Led, vatra i krv su neobičan sastav znakova Božije osude. Prvi znaci Božijeg nezadovoljstva daju utisak jednog razdoblja teških nevolja i patnji sličnih ali

i različitih od proroštava protiv bezbožnih naroda, carstava i vladara...

Adamov gubitak Edema bio je i znak i trpljenje osude. Uništenje čovečanstva potopom bilo je objava Božijeg suda i potpuna obustava grešnog divljaštva.

Naš Gospod je dopustio neke znake Svog nezadovoljstva protiv grešnika među Božijim Narodom pre nego što je protiv istih grešnika stiglo konačno razaranje - nakon upornog odbijanja Božije Reči. Tragovi i zapisi o prošlim propastima i stradanjima potvrđuju prethodna proroštva o uslovno predskazanim osudama.

Stari znaci i proroštva Gospodnjih osuda predskazuju i sud Božiji kojim će biti ostvaren kraj svakom zlom delovanju. Jednom sam u mladosti gledao silno nevreme: munje i krupan led rastrzali su drveće i tukli kameni put u isto vreme.

Nikada nisam video sva tri zla ujedno niti čuo nekog očevidca trostruke strahote kao led i oganj izmešani s'krvlju. Šta bi moglo biti značenje te trostruke napasti? Led je gruba razorna sila. Vatra uništava hemijski. Zašto padaju s'krvlju? Krv Jagnjeta Božijeg je za očišćenje greha svima koji veruju i poslušaju Sina Božijeg.

Nepokajani grešnik je kriv za svoju krv – za svoju smrt. U Luci 13: 1-5 naš Gospod nas uči nešto vrlo značajno: da budemo očišćeni krvlju Jagnjeta i da ne mislimo da je naš udoban život u telu i izgled mirne – tihe – smrti tela, Božija potvrda našeg sigurnog spasenja.

Naša stvarna sigurnost i bezbednost je samo u Hristu; to svedoči naš život u Njemu i Njegova vlast u našem življenju. Ako smo mi površni, lakomisleni 'vernici', naše glavno nastojanje može biti tumačenje svih nevolja i stradanja kao siguran znak Božije osude koja ni na koji način ne dotiče Božiji Narod.

Najvažnija činjenica nije težina i količina trpljenja u ovom životu. Najvažnije za nas je da mi živimo Prinosom Jagnjeta Božijeg za nas, da mi živimo u Hristu, uvek spremni da umremo - verni Njemu do kraja.

U Izlasku nekoliko prvih nevolja podnosili su svi: Izrailj i Egipćani; iako je Izrailj u pripremi za Zemlju Obećanu, a sila Faraonova na putu u potpunu propast zbog protivljenja Gospodu. *Dela 14: 22 utvrđuju duše učenika i*

savetuju nas da ostanemo u veri, i da nam kroz mnoge nevolje valja uci u carstvo Bozje.

Mi smo bezbedni samo u poverenju i uzdanju u blagodat i premudrost našeg Nebeskog Oca: On određuje šta je za nas dobro - za Njegovu svrhu: da podnesemo nevolje, ili, da izbegnemo stradanja u svetu.

Dela Apostolska nam pokazuju: nekad je naš Gospod odredio svojim svedocima izbavljenje od mučenja i smrti tela - da objave Jevanđelje. Duh Božiji nas uvek usmerava na naš napredak u veri i poznanju Božijeg Sina, našeg Vlasnika, a to je uvek i napredak svedočanstva Jevanđelja.

U ovom 7. stihu razaranje je ograničeno na jednu trećinu zemlje. Ja bih očekivao da cela zemlja podnese poslednji sud Božiji... Trećina je ogroman deo, ali je još uvek samo deo celine... Gospod je odredio znake osude mnogim vladavinama u prošlosti. Nije Njemu nemoguće da učini još neke strahote pre poslednjeg suda.

Tek u 12: 4, 9 i 12 otkrivaju značenje 'jedne trećine'. Ovde je primetno: dve trećine drva nisu opaljene, ali sva trava zelena je stradala. Izgleda da su bar 'zvani vernici' označeni ovim delom prikazivanja.

Naš Gospod je spomenuo 'suvo drvo' u Luci 23: 31, koje se očigledno odnosi na 'pobožne' grupe i pojedince koji ne donose plodove života u Hristu. U krajevima čestih šumskih požara vidimo da zeleno drveće preživi, a suva drveta doprinesu žestini požara i propasti.

1.Petrova 1: 24-25 napominje: *Svako **telo** je kao trava, i **svaka slava čovečija** kao cvet travni: **osuši se** trava, i cvet njen **otpade**; Reč Gospodnja ostaje dovek. Ovo je Reč što je objavljena među vama.*

1. Petrova 4: 17-19: Vreme je da se počne sud od kuće Božije; ako li se najpre od vas počne, kakav će biti posledak onima što se protive Božijem jevanđelju? I kad se pravednik jedva spase, bezbožnik i grešnik gde će se javiti? Ni jedan ne može izbeći bez pokajanja.

Zato i koji stradaju po volji Božijoj neka Mu kao vernom Tvorcu predadu duše svoje u dobrim delima. Kad podnosimo nevolje, neka trpimo sa Hristom. Zelena trava ukazuje na vernike koji cvetaju u bezbrižnosti potpune nespremnosti za istrajno trpljenje (Matej 13: 5-21).

Prvi deo sedmostruke osude pogađa život na zemlji: pojedince i grupe koje imaju neko obličje pobožnosti ali ne žive u Hristu. Njihov život je u svetu, telesan, kratkotrajan i prolazan. Nadam se da su dve trećine drveta, voćke koje rađaju dobre plodove i Gospod ih očišća da više roda rode (Jovan 15).

8-9) I drugi anđeo zatrubi; i kao velika gora ognjem zapaljena pade u more; i trećina mora posta krv. I umre trećina stvorenja koje živi u moru, i trećina lađi propade. Ako more označava svet neznabožaca bez ikakve vernosti Bogu, čak i bez spoljnih izgleda pobožnosti, kakav život mogu izgubiti koji su već mrtvi?

Pomišljam da su ljudi pre ovog znaka osude čuvali neki stepen pobožnosti koji nije isključivao nadanje da će možda nekad neko da se probudi od sna smrti. Najposle, vreme Božijeg strpljivog čekanja je isteklo i poziv ljubavi, na spasenje u Hristu, završen je.

Tako je umrla i poslednja bleđa nada nepokajanih i neobraćenih grešnika koji su sebe nazivali hrišćanima. Predugo su prezirali Istinu. Budimo istrajni u Jevanđelju i molitvi za dve trećine iako i oni mnogo puta preziru naše svedočanstvo. Trećina lađi su uništene.

Ljudi koriste sva sredstva da ovladaju svetom i životom bez poštovanja i priznanja vlasti i moći Stvoritelja. Hiljadama godina palo čovečanstvo nastoji da ostvari spasenje svojim izumima – bez Jedinog Spasitelja. Svi napori čoveka da spase sam sebe propali su.

Ljudi su izopačeni sve više baš kako naš Spasitelj uči u *Luci 17: 26-30*. *Kako je bilo u vreme Nojevo onako će biti u dane Sina čovečijeg: Jeđahu, pijahu, ženjahu se, udavaju se do onog dana kad Noje uđe u kovčeg, i dođe potop i pogubi sve.*

Tako kao što bi u dane Lotove: jeđahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sađahu, zidahu; a u dan kad iziđe Lot iz Sodoma, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve. Tako će biti i u onaj dan kad će se javiti Sin čovečiji.

Istina se otkriva Jednostavnim učenicima; grešne vođe i učitelji su zaslepljeni. U Mateju 21: 21 i u Marku 11: 23 naš Gospod Isus uči nas snagu prave vere koja ruši planinu u more. Jevrejska gora je bila zgrada hrama i poreklo od Avraama.

Rimljani su se hvalili Olimpom, 'planinom bogova' i osvajanjem 'celog

sveta'. Grešna sarstva 'stvaraju' sebi planine. Svaka gora koju čovek načini plamti i izgara dok ne ostane samo pepeo istorije. Kadgod se ruši neko veliko carstvo promene i potresi uzdrmaju njihov svet.

8 i 9 stih dodaju jasnost našem razumevanju u veri ukazivanjem na trošnost svetske slave tokom celog trajanja. Trećina mora postalo je krv. Bogom-dane prilike i darove za život tela i duše, grešnici su upropastili svojom telesnom, duhovnom i duševnom pokvarenošću;

Sad umesto uslova udobnog života imaju umiranje svih delova svog bića i svog sveta. Svaki pojedinac i sav svet prezirom i odbacivanjem svete i spasonosne krvi Božijeg Jagnjeta izbiraju sebi umiranje u sopstvenoj krvi.

Naš Gospod i Spasitelj Jedinu spasava sve koji veruju i poslušaju Večno Jevanđelje Spasenja u Hristu, Božijem Sinu.

10-11) I treći anđeo zatrubi, i pade s neba velika zvezda, koja goraše kao sveća, i pade na trećinu reka i na izvore vodene. Ime zvezdi beše Pelen; i trećina voda posta pelen, i mnogi ljudi pomreše od voda, jer behu gorke. Pelen, gorčina, otrov, ime je ove pale zvezde.

U Brojevima 24: 17 Valam je ugledao iz daljine Zvezdu Izrailja koja blista neuništivim sjajem Carskog Dostojanstva i pobedničke moći. U Mateju 2: 2 mudraci sa istoka došli su da se poklone Caru te Zvezde. Ta naša Zvezda Danica nama svedoči u Luci 10: 18-19:

Ja videh Sotonu gde spade s neba kao munja. Evo vam dajem vlast da stajete na zmije i na skorpije i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam neće nauditi. Iako je pali anđeo stvoren u sjaju i moći poput munje, čim se okrenuo protiv Tvorca, ugasio se brže od munje.

Padajući, on izgara kao sveća koja se dimi i troši; gnjevan je jer mu je vreme kratko (12: 12). Trećina reka i izvora vodenih zatrovani su padom Ogorčenog koji truje ljude u tami.

U 8. i 9. pokvarenost zagađava more: vekovne moralne društvene snage i osnovna pravila nezadrživo se raspadaju. U 10. i 11. grozna zaraza se širi prema izvorima. Od starine poštovani običaji pogaženi su i strašna bezakonja su 'ozakonjena'.

Drevne civilizacije i kulture padaju pred poplavom 'savremenih' religija

bezbožnosti. Razvratnost, izopačenost, nasilje, zlostavljanje i ubijanje ugroženih i slabih nije kažnjivo, nego još podsticano, a najbedniji sram postaje nadmeni ponos bezumnika.

Učitelji grešnih religija utrkivali su se protiv prvaka bezakonja da ugrabe vlast, uticaj na mase i nove mogućnosti zloupotrebe položaja vlasti. Sada više nisu dve protivne strane: ujedinjeni su u otiskivanju čovečanstva u večni pakao.

Zvezda koja ne sjaji pod Veličanstvom našeg Nebeskog Oca – izgara u sopstvenoj pobuni dok se bori da prevarama upropasti svoje žrtve i telesno i zanavek. Stari Lažov i Tiranin obećava svojim robovima radosti, sreću, sigurnost i slavnu budućnost u pokvarenosti, nasilju i zlostavljanju.

Stvarna nagrada vernicima đavola je gorčina propuštenog života ili samoubistvo. Nastavimo u molitvama za istrajno svedočanstvo pobožnosti i u pozivima na spasenje da čuju i zapaze dve trećine.

12) Četvrti anđeo zatrubi, i udarena bi trećina sunca, trećina meseca, i trećina zvezda, da pomrča trećina njihova, i trećina dana da ne svetli, tako i noći.

Ako razumevamo razvoj događaja u nastavku prethodnih prizora, značenje u širem smislu je jasnije a primene u našem ličnom ili zajedničkom življenju su olakšane.

Kako bezbožnost raste i greh se množi, duhovno stanje oronjava, ljudski razum je sve više zbunjen a opšta duševna osećanja su neuravnotežena. Prirodni i privredni uslovi ljudskog življenja postepeno opadaju i u naglim promenama često se raspadaju.

Čovek nema pravo da osuđuje Boga za svoje muke i neuspehe; time samo pojačava svoje ropstvo Zavodniku koji ga je u to stanje zarobio. Ljudi, svojom pobunom protiv Božijih zapovesti, prestupima nauke i osnovnih pravila pobožnosti, sami padaju u zlo.

Naš Tvorac je dobro stvorio sve što je stvoreno (Stvaranje 1: 10-31); ljudi padaju za svojim željama. (Stvaranje 6: 5) U Izlasku 34: 6-7 On je *Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i istinom; Koji čuva milost hiljadama, prašta bezakonja, nepravde i grehe, ali samo u*

Hristu, Božijem Jagnjetu, Koji ne pravda krivoga, i pohodi grehe otačke na sinovima i na unucima do trećeg i četvrtog kolena; greh, ne iskupljen Jagnjetom Božijim, osuđen je zavek u paklu.

Jedino Otkupom u Hristu imaju život svi koji Ga veruju bezuslovno. Ni jedan greh ne može izbeći pravedni sud Boga. Naš Spasitelj i Gospod izdržao je pravednu osudu za Svoje izbrane.

Grešnici, koji ne prime Njegovu Nauku Spasenja i Istine, izbiraju sebi da sami podnesu posledice svoje grešnosti. U Stvaranju 37: 9-10 značenje sunca, meseca i zvezda u snu mladića, Josifa, otac Jakov je shvatio kao roditelje i naslednike u porodici.

Roditelji su najviša vlast i uticaj koji se prenosi i na sinove po starinstvu ili, po odredbama oca. U 12. trećina ljudskog ugleda, uticaja i vlasti su pokvareni – izopačeni.

Ti nisu videlo svetu niti so zemlji kako naš Učitelj uči učenike u javnosti u Mateju 5: 13-16: *Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, čim će se osoliti? Ona već neće biti nizašta, osim da se prospe napolje i da je ljudi pogaze. Vi ste videlo svetu; ne može se grad sakriti kad na gori stoji.*

Niti se užije sveća i meće pod sud nego na svećnjak, te svetli svima koji su u kući. Tako da se svetli vaše videlo pred ljudima, da vide vaša dobra dela, i slave Oca vašeg koji je na nebesima. Pokvarene vođe lažu narodu ali varaju i sebe.

Izopačenost i gadosti su duševna rđa čovečanstva. Najviše vlasti se zagade grehom i bezakonjem. Njihovi doglavnici opravdavaju i podržavaju svoje vođe jer su i sami zagađeni. Njihove pristalice slede primer predpostavljenih: tajni sram postaje dika bezumnika.

Zajedničke teškoće, nekad rešavane naporima, sada su u mrklom mraku jer su razumi zamračeni nerazumevanjem. Osećaj ispravnog i pogrešnog je samo 2/3 nekadašnjeg shvatanja. To su plodovi greha. Sve te strahote počele su prestupima, a sada obaraju nedosledne vernike koji nikad ne veruju u potpunosti; tek 2/3.

13) Videh, i čuh jednog anđela gde leti posred neba i govori glasom velikim: Teško, teško, teško onima koji žive na zemlji od ostalih glasova trubnih trojice anđela, koji će trubiti. Teško ljudima zemaljskog razuma! Teško

bezbožnima! Strašan je kraj grešnog puta.

Užasne su posledice odbacivanja Božije blagodati spasenja u Hristu. Otkrivenje Istine Jevanđelja - blagoslov je svima pobožnima. Uteha i snaga Hristovog Duha u našem srcu, umu i življenju očišća nas od gorčina sveta i greha i ispunjava nas svojom blagodaću; sadašnjim novim životom potvrđuje živi nad slavne večnosti.

Taj plamen živog nadanja održava se i rasplamsava verom i poslušanjem Gospoda i Spasitelja našega, Hrist Isusa. Svojim Svetim Duhom **On nas** utešava, hrabri i podstiče tokom celog našeg putovanja, borbe i truda.

Samo jedan korak nas deli od potpunog, ničim ne ometanog, savršenog otkrivenja Njegove slave, Veličanstva i večne moći: ili će nas On pozvati k'Sebi kroz smrt ovog tela, ili će se On pokazati na vidiku celom čovečanstvu u triumfu kojim ispunjava blaženstvom svu vasionu.

Volja našeg Nebeskog Oca neka bude! Njemu slava, vlast i država u beskraj večnosti. Amin!